

Zprávy z farnosti

02/2002

Tentokrát začnu své úvodní slovo omluvou. Omlouvám se všem, kterých se jakýmkoliv způsobem dotkly informace ze „Zprávy z 11. zasedání farní rady ze dne 9. 12. 2001“. Jako zdejší farář jsem byl předsedou minulé farní rady a jsem předsedou i nové farní rady, která začíná svoji činnost. A právě jako předseda FR se hlásím plně k zodpovědnosti za to, co farní rada rozhoduje a pak i zveřejňuje. Měl jsem asi ovlivnit různé formulace, ale netušil jsem, že to vzbudí takové reakce. Je to však alespoň příležitost, abych vyslovil svůj názor. Dost mi vadí, když lidé mluví o různých problémech všude možné, ale farní rada se nic přímo nedozví a také mně to ten člověk neřekne přímo do očí (bojí se mě?). Každý může dělat nějaké chyby, ale vždy se dá najít řešení.

Konkrétně chci něco říci k větě ze zprávy FR: „... máme konečně kostelníka.“. Omlouvám se znovu, že to bylo tímto způsobem řečeno. Někteří z toho totiž vyvodili, že jsme předtím žádného kostelníka neměli a nebo znevažujeme práci těch, kteří tuto činnost vykonávali. Chci znovu poděkovat všem, kteří se v této farnosti podíleli na přípravě bohoslužeb, úklidu kostela, květinové výzdobě a podobně. Já sám

jsem nikdy žádného kostelníka přímo nejmenoval do funkce a ani jmenovat nebudu. To nemůže být činnost jediného člověka. Tak to vlastně bylo i během těch let, co jsem v této farnosti. Je škoda, že všechny ty práce a starosti kolem přípravy, zdobení a úklidu kostela často zůstávaly jen na pár lidech. Bůh jim to ale bohatě odplatí. Nemůžeme zjistit u představy, jak tomu bylo kdysi. Kostelník byl „zaměstnancem“ farnosti. Zvonil 3x denně na zvony, zvonil umíráčkem, asistoval při křtech, svatbách, pohřbech, při mších svatých, dirigoval ministranty. Doprovázel kněze, když chodil zaopatřovat nemocné. Zodpovídal za pořádek v kostele, prováděl údržbářské práce atd.. Už tenkrát mu celá řada lidí pomáhala. Dnes je zcela samozřejmé, že se musí tyto činnosti rozdělit. A tak přijměte toto zamýšlení i jako výzvu: „Kdo chce pomoci, přihlaste se.“ Toto je vlastně náš problém, který se táhne už léta. Ať nám Pán pomůže, abychom se konečně dostali o kousek dál.

K tomu vyprošuje požehnání P. František

Poděkování

Chci poděkovat paní Danižové za všechny práce v našem kostele a v Bynově, které doposud vykonala. Jistě všichni víte, s jakou obětavostí a spolehlivostí toto všechno dělala. Nyní se ze zdravotních důvodů chce těchto prací zříci. Snad by částečně ještě mohla některé práce vykonávat, např. květinovou výzdobu, když by jí někdo přitom pomohl. Osobně si myslím, že by bylo škoda, kdybychom se nemohli těšit z její pomoci. Samozřejmě, že záleží na tom, jestli jí to zdraví dovolí. Vyprošujme jí tedy hodně zdraví a Božího požehnání.

P.František Jirásek

- Na závěr slavnostní vánoční bohoslužby kněz promluvil takto: „Přeji vám všem radost z příchodu Spasitele na svět a těm, které tu zase celý rok neuvidím, přeji i pěkné Velikonoce a vydařenou dovolenou.“
- „Děti, vždycky se řiďte zásadou, že je lépe dávat než dostávat,“ poučuje katecheta. „Náš tatínek to taky říkává,“ prisvědčí Slávek. „A čím je tvůj tatínek?“ „Boxerem!“

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Česká Kamenice

Do farnosti patří Česká Kamenice, Dolní Kamenice, Filipov, Horní Kamenice, Huníkov, Jánská, Kunratice, Lipnice, Líska, Pekelský Důl a Studený.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Česká Kamenice	3 138	541
Dolní Kamenice	1 289	224
Filipov	38	18
Horní Kamenice	766	140
Huníkov	39	4
Jánská	203	31
Kunratice	166	28
Lipnice	15	0
Líska	90	18
Pekelský Důl	65	12
Studený	3	1
součet	5 812	1 017

Pokud si dobře vzpomínáte, loučil jsem se v minulém čísle časopisu s vámi, kteří jste po léta sledovali mnohadílný seriál o farnostech děčínského vikariátu a měl jsem v úmyslu v dnešním čísle otisknout závěrečný přehled. Když jsem ale v počítači tvořil právě zmíněný přehled, při kontrole jsem zjistil, že nějakým záhadným způsobem jsem na jednu farnost ještě zapomněl.

Měla být otištěna již před delší dobou, jenže měla „smůlu“. Nejedná se přitom o malou farnost. Jak jste si přečetli, patří do farnosti i pěkná řádka obcí.

Již roku 1517 zde vzniklo děkanství. Matriky obsahují data od roku 1630 a nejstarší památka České Kamenice je z roku 1352. Městu vévodí opravený děkanský kostel svatého Jakuba Staršího. Nalezneme zde i další

církevní památku – kapli Narození Panny Marie. Do výčtu ještě zahrnu kapli v osadě Líska, zasvěcenou Navštívení Panny Marie. Bohužel ji budete hledat nyní marně – byla zbořena.

A v březnovém čísle snad již opravdu slibovaný přehled!

připravil R. Sticha

Lednová pout' do Filipova

Většina poutních míst přitahuje své ctitele od jara do podzimu, ale pout' do Filipova je trochu výjimkou. Třináctý leden – 4 hodiny ráno – je téměř vždy zahalen do sněhobílého mrazivého kabátu. Tak tomu bylo i letos.

Před půl třetí ráno v neděli 13. ledna přijel k podmokelské faře autobus s ústeckými poutníky. Nastoupilo nás šest, pak se zastavilo pro několik lidí v druhé děčínské farnosti a ještě v Benešově. Cestu i vlastní pout' jsme svěřili do rukou Panny Marie radostným růžencem a mariánskou písní. Čím více jsme se blížili k cíli, tím více bylo sněhu, ale včas jsme dojeli. Poutníci z Čech, Německa i ze Slovenska zaplnili celou baziliku.

Ve čtyři hodiny začala mše svatá průvodem českých a německých kněží, generálním vikářem Havelkou z Litoměřic a drážďanským biskupem. Náš biskup otec Koukl byl s filipovskými poutníky letos spojen pouze v duchu, protože se právě léčí v lázních v Třeboni.

Otec biskup z Drážďan při své promluvě, která byla hned překládána do češtiny, znovu připomněl onu životní událost Magdalény Kadeové. V devatenácti letech onemocněla, nemoc se vlekla 11 let, stále se zhoršovala a hrozilo jí, že zemře. A tu přichází onen den, 13. leden roku 1866, čtyři hodiny ráno. Magdaléna má zjevení Panny Marie, která jí přislíbí uzdravení. Nemocná je zázračně uzdravena, žije pak ještě čtyřicet let a věnuje se službě nemocným.

I poutníci do Filipova každoročně přichází a prosí Matku Boží o uzdravení svých nemocných srdcí, vztahů ve svých rodinách, na pracovištích, ve svých farnostech, ... Otec biskup také připomněl velký den 24. leden 2002, kdy přijede svatý Otec do Assisi a společně s biskupy a kněžskými celého světa se budou modlit za světový mír. S modlícími mohou být spojeni v duchu i ostatní věřící. A mír je možný jen tehdy, když si dokážeme navzájem odpustit a projevíme lásku jedni k druhým. Pak bude mír i v našich rodinách, ve farnostech a na celém světě. Pán Ježíš nás toto učil a ukázal vlastním příkladem.

Zpáteční cestu z Filipova jsme nastoupili krátce po šesté hodině a do Děčína se vrátili o půl osmé. Panu řidiči se poslední třetině jízdy přihodila nemilá věc – přestala fungovat všechna světla i topení. Neosvětlený autobus

se však pod ochranou Panny Marie šťastně vrátil do Děčína a doufáme, že i do Ústí.

Ludmila Stichová st.

Tříkrálové putování po farnostech litoměřické diecéze **aneb Tříkrálová sbírka**

Od 3. do 7. ledna 2002 nás navštívila vzácná delegace z dalekého Orientu, známá trojice Králů. Vraceli se zrovna z Betléma, kam je dovedla jakási Hvězda, aby se poklonili právě narozenému Kristu Králi a s radostí z tohoto setkání se rozhodli, že budou chodit po světě a budou pomáhat lidem v nouzi.

A jak tak chodili po světě, tak došli až k nám do našeho města. Ovšem aby jejich dobrodíní bylo nezištné, dohodli se, že místo nich budou chodit za ně převlečené děti nebo mládež, kteří budou vybírat za ně peníze od ochotných lidí a ti od nich za svou šlechetnost dostanou malé dárky. S převlečenými malými koledníky chodil vždy jeden vedoucí koledník a jedním z nich jsem byl i já.

Jinak chodily další 3 skupinky koledníků a o občerstvení se koledníkům a Třem Králům staraly Jarka Skřivánková a paní Soňa. Koledníci na svých toulkách městem potkávali lidi většinou štedré. Dokonce za naší skupinkou,

když jsme právě vycházeli z restaurace Latrínka se přihlížela jakási starší paní a že prý kde jsme, že nás s jejím manželem viděli z auta a že nám chtějí přispět do kasičky a darovali nám tři stovky.

Nevím jak ostatní, ale my jsme při koledování zažili spoustu legrace a milých zážitků. Jednou nás dokonce stopnul jakýsi zbloudilý fotograf místních novin a prý nás chce vyfotit, abychom počkali pět minut, že si doběhne pro foťák do auta. Za pět minut se vrátil a že prý abychom počkali dalších pět minut, že přijede před kostel s autem. A skutečně přijel, vyfotil nás a do kasičky vhodil drobný peníz. I Tři Králové měli radost z toho, kolik se vybralo a taky z našich zážitků.

A taky vám můžu říct, že moc děkují všem, kteří přispěli a taky těm, co se starali o dobré občerstvení a že příští rok se budou těšit nashledanou.

Jerry, Boletice

Kostel sv. Františka – názory

dokončení

Původní text příspěvku **J. Záhory st.**, je opět uveden v rámečku. Následuje poslední část příspěvku z kapitoly **Varhany**.

Vlastní instalace a jejich přenesení z Chebu bylo popsáno v několika rovinách: SOA Litoměřice, rukopis Jan Záhora, 1979 (v souvislosti s generální inventarizací Diecéze). Publikace Varhany Děčínska a Šluknovska – OM a OkÚ Děčín, MUDr. Tomáš Horák 1995. Publikace Varhany v Děčíně a okolí, MěÚ Děčín 1999, Jan Záhora st. Zaniklé varhany na Děčínsku, NM2000, Jan Záhora st. PhDr. Jiří Friml: Dokument (překlad z němčiny) OA Děčín. P.B.: Ucelené dokumentační zprávy o varhanách Litoměřické diecéze, SOA Litoměřice. Místní a regionální tisk 1978-2000.

Není tedy pravdou, že údaje v absolventské práci Ludmily Stichové jsou jejím autorstvím! Já jsem ji poskytl PC podklady a mohu dokázat, že pomalu slovo od slova bylo překopírováno a vydáváno za její dílo (abych neškodil, neznám poznámky práce pod čarou, vztahujícím se k pramenům absolventské práce).

Rozmýšlel jsem se tuto část doslova přetisknout. Jedná se bohužel o osobní bezdůvodné napadení, kde je několik **nepravd** najednou. Nevím, jaké pohnutky vedly autora k napsání právě těchto řádků, ale jedná se o politováníhodný omyl – v tom lepším případě. Zastávám ale názor, že každý si má stát za tím co napsal, případně řekl a má možnost se, pokud to dokáže, i omluvit.

Nepochybuji o uváděných publikacích. Horší je jen to, že autor aniž by četl absolventskou práci Ludmily Stichové, tak se o ní výše uvedeným způ-

sobem zmiňuje. Pravděpodobně netuší, jak se taková práce vypracovává. Pokud by práci nezaujatě četl, poznal by, že nikdo nemá patent na rozum a že znalosti může mít i v tomto oboru i někdo jiný. Pro jeho klid mohu uvést, že všechno, co dceři poskytl je doma schované, nejednalo se **nikdy o žádné PC podklady**, ale o okopírované písemnosti a o telefonické informace! Sám v té době naznačil, že připravuje knihu.

Kde byly v absolventské práci použity citace, byly pečlivě označeny jako použitá literatura, přesně jak norma žádá. Práci jsem ji osobně pomáhal psát doma do počítače. Pro představu na závěr: Práce má 92 stran a je v ní použito citací autora příspěvku – 3x u kostela sv. Františka v Podmoklech, 1x v kostele P. Marie v Bynově, 7x u kostela sv. Kříže a 9x u kostela sv. Václava. Citací je v celé práci použito desítky. A hlavně je v ní dost původních, tudíž nepublikovaných částí.

Dále následují, jak autor praví, autentické řádky z publikace Varhany v Děčíně a okolí. Nechci zde probírat vše, co je tvrzeno (knihu nemám k dispozici). Ale zde nejsou uvedeny např. všechny opravy. Dále. Jak to bylo s rejstříky původních varhan a stav rejstříků po instalaci v našem kostele? Je vidět, že většina rejstříků byla zachována a změněna byla jen jedna píšťalová řada v 1. manuálu, 3 v manuálu 2. (jeden rejstřík uříznut, dva pravděpodobně vyměněny, či přesazeny a doplněny) a jeden rejstřík uříznut v pedále. Ani 1 stopový rejstřík neexistoval – jedině do doby před opravou v roce 1976. Zde je dispozice kterou jsem opsal osobně:

I. manuál:	Principal 8´	Principal 8´
	Doppelflöte 8´	Doppelföte 8´
	Gedackt 8´	Gedakt 8´
	Dolce 8´	Dolce 8´
	Gamba 8´	* 1. oktáva Gamba 2´, dál volné
	Hohlflöte 4´	Hohlflöte 4´
	Octave 4´	Oktave 4´
	Mixtur	Mixtur 2 fach (2 2/3´ + 2´)

II. manuál:

Flute harm. 8´	Flute - harm. 8´
Stillged. 8´	Stillgedakt 8´
Salicion. 8´	Salicional 8´
Gemsh. 8´	Nachthorn 4´ (uříznuto)
Flute harm. 4´	Flute - harm. 4´
Aeolina 4´	Quint. 2 2/3´
Fugara 4´	? flöte 2´

Pedál:

Stillged. 16´	Stillgedakt 16´
Subbass 16´	Subbass 16´
Violon 16´	Octavbass 8´ (uříznuto)
Zartföte 8´	Zartflöte 8´

...

Na základě pověření Farního úřadu Děčín-Podmokly, v roce 1953, na základě inzertní nabídky, byl regenschori kostela sv. Františka Serafínského, známější též jako **kostel sv. Františka z Assisi na Husově náměstí**, pan Jan Voves vyslán do Chebu, kde tamní Farní úřad prodával varhany z kostela po požáru. Předmětem cesty měla být odborná prohlídka a sjednání případné ceny. Přestože byl vybaven pověřovacími listinami byl místními orgány pohraniční stráže zatčen a uvězněn s podezřením, že chce jít „za kopečky“, tedy překročit hranici na Západ. Tímto příběhem začíná historie Riegerových dvoumanuálových pneumatických varhan, které sem byly z Chebu přeneseny. Vzhledem k tomu, že tyto varhany byly podstatně větší než původní Schiffnerovy, bylo nutno rozšířit kůr. Původní myšlenka pana děkana Kvítka byla, že: Pan kostelník Budílek je zedník, nechť kůr rozšíří. Ono to ale tak jednoduché nebylo, bylo nutno z boku kostela probourat otvor, jímž byla zvenku nasunuta nosná konstrukce budoucí podlahy kůru. Nakonec to provedla odborná firma za značné pomoci místních farníků a to i těch, kteří se řemeslem neměli nic společného, např. úředníci ze Státní banky. Nové varhany přicestovaly do Děčína drahou a přes náčrtky a rozměry bylo až na místě zjištěno, že se na kůr sotva vejdu. Předně musely být zřízeny manipulační dveře šířky cca 40 cm, kterými byl zjednán vůbec vstup na kůr. Na šíři po obou stranách kůru muselo být provedeno odbourání části zdí a musel být tesařsky upraven kalkant, t.j. šlapání měchů. Přesto zde není prostoru nazbyt, jen na šířku osoby. Nožní šlapání bylo nezbytné, neboť rekonstrukce elektroinstalace s novým zářivkovým osvětlením a připojení dmyhadla s elektromotorem bylo plánováno v té době až v další fázi úpravy kostela. Dalším, a to velice závažným problémem, když už konečně varhanní skříň byla usazena do definitivní polohy, byla délka píšťal. Do definovaného určeného prostoru se prostě především kovové píšťaly na výšku nevešly. Proto byli povoláni varhanáři firmy Orgána Kutná hora, kteří rozhodli bez jakýchkoliv dalších konzultací s historiky, že varhany jsou stejně z produkce 20. století vyrobené v Krnově jako „tuctové“, jejich hodnota se rovná ceně materiálu (píšťal a pomocného zařízení) a tak byl proveden nevratný krok aby vůbec nástroj mohl sloužit Bohu, kostelu a lidem. Tento nevratný krok spočíval ve zkrácení všech píšťalových řad z původních délek na přibližnou polovinu. Zvukově to znamená, že čím je těleso jakéko-

liv píšťaly kratší, tím vyšší je tón. Zde si okolnosti vynutily tuto úpravu, kdy původně z osmistopých píšťal se jejich zkrácením staly píšťaly čtyřstopé, ze čtyřstopých se staly dvoustopé a z dvoustopých píšťal, použitých ve II. manuálu vznikly píšťaly jedностopé. Uspořilo se tím značně místa, ale vznikl tím úplně jiný zvukový obraz celého nástroje. K tomu bylo nutno přiřadit i názvy rejstříků, nově tedy vznikl Noční roh 4', Quinta 2', Flétna lesní 2' a Pico 1'. Kombinací se Sub a Super Octavou vznikla až pro uši bolestivá registratura, kde oproti pedálu jsou zachovány pouze tři šestnáctistopé rejstříky Kryt tichý, basová flétna a Subbas. Pedálový šestnáctistopý rejstřík Violon byl opět zkrácením změněn na zvukovou barvu Octavbas 8'. Smykačové rejstříky - Gamby - nejsou ve své podobě použity vůbec.

Když se v letech 1974-75 prováděla celková vnitřní rekonstrukce kostela, došlo po dvaceti letech i na opravu varhan. Zásluhou tehdejšího neúnavného organizátora rekonstrukčních prací Mirka Hanzala byl do Děčína povolán mistr varhanářský z České Lípy pan Jeřábek, který se ujal opravy. Varhany byly částečně demontovány a díly byly převezeny do firmy Rossler v České Lípě, kde byla provedena oprava veškerých ovládacích částí - míšků. Protože jde o pneumatický nástroj, je ovládání podobné jako v Evangelickém chrámu. Soustava trubiček, pneumatických relé, záklopek a ventilů je z velké části tvořena koženými míškami, v té době na trhu nedostupných, které ale tehdy byly k mání z dovozu - z bývalé NDR. Vše s v dobré obrátilo, opatřily se východní Marky a tak se podařilo pneumatiku opravit. Tím byl současně zprovozněn, do té doby nefunkční, žaluziový II. manuál a výsledkem bylo slavnostní znovuvysvěcení kostela včetně opravených varhan.

Dominantním rejstříkem těchto varhan je Principal 8', tedy hlas hlavní. Celkový zvukový obraz je na chrámový prostor předimenzován, protože nástroj byl původně určen pro úplně jiný prostor. Děčínská sbormistryně Martina Dítětová tyto varhany nazývá „šmoulí“, neboť zvukově jí připomínají zpěvy televizních Šmoulů. Mixtura je čtyřřadová a pro uši bolestivá.

Po roce 1990 byly varhany odborně naladěny tandemem Jón/Němeček a při této příležitosti byla demontována přední část žaluziové skříně pro nestabilitu ladění. Jinak varhany ve své současné podobě jsou dosti zdevastované, čekají na svou další opravu, ale slouží svému účelu. Ničím nevynikají ani historicky ani zvukově a o jejich technickou stránku pečují nyní Ing. Sticha.

Z varhaníků je dlužno především vyzdvihnout dlouholetého regenschoriho (a mého učitele) pana Jana Vovsa a další varhaníky a varhanice, kteří zde působili nebo působí: pana učitele Stehlíka z Maxiček, Marii Mouchovou-Čermákovou z Bynova, Jana Záhoru st. z Děčína, Gertrudu Zupfferovou z Oldřichova, Marii Jiráskovou z Benešova, paní učitelku Eriku, až po

dnešní Ludmilu Stichovou. Na varhanách visí malovaný obrázek s věnováním někdejšího pana varhaníka, působícího zde v 30.letech. Zodpovědně prohlašuji, že tento pán na **tyto** varhany nehrál a nikdy hrát nemohl, neboť byly zřízeny až po jeho smrti.

Zde musím vyzdvihnout i někdejší chrámový sbor pana Vovsa: Dodnes nezapomenu na sytý dramatický soprán paní Mečtřové, na zpěvačky Bicenovou, Dobiášovou, Vovsovou, Vaškovou, slečnu Šantrůčkovou a její sestru paní Akopovou, na zpěváky pana Radu, Horáka, Dvořáka, Urbánka, Staňka, Antoše a jiné, kteří i autorovi tohoto seriálu mnoho z chrámové muziky dali. Sbor působil v padesátých letech a definitivně zanikl někdy kolem roku 1968.

Dále následuje již jen závěr.

Tolik tedy k popisu a historii Podmokelských varhan. Když jsem se dozvěděl, že varhany budou zrušeny a nahrazeny digitálním nástrojem, bylo mi přeusnutno. Nevím, zda v Děčíně k těmto varhanám měl někdo takový vztah jako měl pan Voves. Paradoxně v roce jeho desetiletého výročí úmrtí tento Rieger nenávratně opustil Děčín.

A na závěr sdělení nejen pro farnost, ale i pro další generace:

Jako se u chrámů dává poselství do věžní bání, tak i tento chrám má své poselství: V předchozích rádcích zmíněný zazděný průchod na kazatelnu obsahuje toto poselství. V dutině je uložena dokumentace opravy v roce 1974, dokumenty o opravě varhan, noviny, mince, sdělení Farního úřadu ...

Kéž je prostor otevřen až při další rekonstrukci chrámu ...

Duševně smutný, byť Pánem povzbuzovaný autor Jan Záhora, st., dekretovaný regenschori kostela Sv.Václava a chrámu Sv.Kříže v Děčíně I (1978). Srpén L.P.2000.

Co dodat? To ponechám na vás, milí a vytrvalí čtenáři. Jen ještě něco. O „tajné“ dutině jsem se zmiňoval, ale protože mi do ní nespádl žádný nástroj, který bych postrádal, její obsah mě tudíž nezajímal. Jen jsem z útrob vylovil pár úlomků cihel, aby nepřekážely novým kabelům ... . A tak je to dobře.

Doufám, že seriál článků přispěl k tomu, že jsme se dozvěděli opět něco, co jsme možná nevěděli. Příště otiskneme příspěvek jiného autora. Přidá se ještě někdo?

příspěvek pana J. Záhory st. s poznámkami R. S.

- Prohlásil jeden kněz: „Než jsem do této farnosti nastoupil, tak mi říkali, že zde žijí sami tvrdí katolíci. A skutečně: Někteří jsou tak tvrdí, že s nimi ani Pán Bůh nepohne.“

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svatost všedního dne

V minulém roce jsme se každý měsíc seznámili s určitou vlastností Panny Marie, která je pro nás Kristovou svědkyní všedního dne. Poslední věta v článku byla prosbou k Panně Marii, aby nám byla Matkou a vychovala z nás použitelné nástroje v rukou Božích.

Kdo si tehdy Pannu Marii zvolil za Matku, může bez obav vztáhnout ruce po ideálu svatosti všedního dne – nezpronevěří se a tohoto ideálu jednou skutečně dosáhne.

Mnohého z nás však napadne – „Já a svatý? To je jen pro ty vyvolené, kteří někde za zdí kláštera se mohou s Pánem Bohem vybavovat, ale já věčným koloběhem v práci a starosti o rodinu, prostě nemám na tyto věci čas!“ Najdou se i tací, že si řeknou: „Ale to patří minulosti, je jiná doba ...“.

Ó ne, křtem svatým jsme se stali opravdu svatými. Jak tomu je dnes, to je jiná, ale na cestu svatosti jsme kdysi vykročili. Jestli se nám zdá, že to nyní nejde, pokusme se nad tím zamyslet, jak na to.

Takový svatý všedního dne vkládá do každého obyčejného dne zvláštní posvěcení ze spojení s Bohem. Tím prožívá celý týden svatě a každému skutku vtiskuje pečeť svatosti. Všechny obyčejné věci, ať je to práce nebo odpočinek, radost nebo nepříjemnost, modlitba, běžný styk s lidmi, rozmluva, telefon, prostě každý krok – tyto nejvšednější věci koná nevšedně, neobyčejně, dokonale – tzn. svatě. Avšak **první podmínkou je: nebát se, začít bez váhání, s t a t e č n ě a h n e d !**

Poctivá a opravdová snaha o svatost nezáleží v mluvení a vědomostech, ale spočívá v životě a sice hrdinném prožívání **přítomného okamžiku každého dne.**

Přítomný okamžik je něco nesmírně důležitého, který když promarníme, zmizí nenávratně bez užitku v moři věčnosti – **je to čas, který se už nikdy nevrátí.**

Kdybychom se **ihned statečně** odhodlali napnout plachty sil v horlivosti, která vychází z lásky k Bohu, každý den by nás o stupeň přiblížil k Bohu, našemu cíli, **ke svatosti.**

Ve jménu Pána našeho Ježíše Krista začínám tento den. On mne rač věst, střezit a k životu věčnému přivést a ty, Matko naše, nám v tom pomáhej!

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

&

autor: Henri Boulad
název: Ježíš v dnešní době (Dvanáct podobností pro dnešní dobu)
z obsahu:

Kristovy slzy
srov. Ježíšovo utrpení
Mk 15, 1-32

V těch dnech se Ježíš rozhodl vydat se do Libanonu. Bylo to na sklonku roku 1993. Chtěl zahájit svou cestu na jihu země, kudy kdysi za dávných dob procházel se svými apoštoly. Byl jako vždycky obklopen přáteli, zde to byli Libanonci, kteří ho prováděli zničenou a zraněnou zemí po sedmnáctileté válce a protivenstvích.

V jedné bývalé vesnici v pohoří Chouf jihovýchodně od Bejrútu byla silnice lemována z obou stran pobořenými zdmi, sutí a zemí porostlou již mechem a divokým býlím a bujně rostoucím trnitým křovím. Vysvětlovali mu, že to jsou trosky malé vesnice, kde se dříve ozýval smích dovádějících chlapců, kde sedávali staří mužové při západu slunce na terase kavárničky a kouřili vodní dýmky a kde si ženy při společné práci měly toho tolik co vyprávět ... . Ti všichni žili skromným, ale normálním životem.

Tak tomu bylo až do oné pekelné noci, kdy se rozpoutalo všechno zlo! Bez zjevného důvodu si navzájem podřezávali krky křesťané, drúzové i mohamedáni, kteří po celá léta žili pospolu v pokojném sousedství a nyní si zapalovali domy navzájem. Ti, kdo mohli této noci uprchnout, prožili exodus v zimním chladu, vláčeli na ramenou plačící děti, potáčeli se po zledovatělých kamenitých cestách a tísnili se a plížili se trnitými křovisky skrývající se, aby unikli smrti ... .

Přátelé, kteří mlčky pozorovali Ježíše, ke svému překvapení náhle spatřili několik velkých slz, stékajících z jeho očí přes obličej a dopadajících na ruce. Ale po chvíli uctivého vyčkávání přerušil jeden z nich prudce tuto tichou chvíli a vmetl Ježíšovi do tváře troufalou obžalobu:

„Ježíši, co to všechno má znamenat? Proč? K čemu tohle šílenství? Jak může tvůj Bůh připustit tak bezmeznou tragédii? Kdes jen byl, když tady zuřila tahle nenávisť? Kde jsi byl, když se odehrála tato ničivá smršť a tolik násilí člověka proti člověku? Co jsi udělal, abys zabránil těmto vraždám?“ ... .

Ježíš pohledem zamířil někam daleko. Pak k nim promluvil:

„Ano, proč. Proč toto ničení života s veškerou hrůzností a ukrutností ... . Myslíte si jistě, že to Bůh dopouští všechno mlčky, že tomu snad chce, jinak by přece zasáhl. Obviňujete Boha, že je zodpovědný za lidské šílenství v dobách války.

Cožpak si vážně myslíte, že Bůh považuje lidi za loutky, které nechá tančit nebo které zastavuje podle toho, jak se mu zlíbí. ... Pak ovšem byste museli být také pře-

Děcin - Podmokly

svědčení, že lidé pro něj neznamenají nic jiného, než poslušné loutky a automaty, se kterými si hraje anebo je odloží stranou podle svého božského rozmaru. ...

Cožpak jste nepochopili, že svět vám byl svěřen a že se z něj stane to, co vy z něj uděláte? Nepochopili jste, že jste to vy sami, kdo utváří dějiny – buď ke zlému nebo k dobrému. ... Cožpak jste nepochopili, že jste dokonale svobodné bytosti – a to do všech důsledků? Svobodní, abyste mohli vytvořit něco nepředstavitelně velkého, ale také svobodní, abyste mohli všechno dobré zničit? Svobodní, abyste mohli říci ano, ale také svobodní pro ne? Svobodní, abyste co nejloubeji a nejvřejeji milovali, ale svobodní i k případné nenávisti.

Svoboda, kterou jste byli obdarováni z Boží moci, je něco obrovsky cenného, protože vám dává možnost, abyste vědomě sami volili a sami se vnitřně utvářeli. To znamená, abyste sami sebe pomalu utvářeli k pravému lidství, jakožto skuteční lidé.

Ne, Bůh nemanipuluje lidmi ani jejich srdci, protože svoboda, kterou jim dal, je znamením jejich velikosti a důstojnosti jakožto dětí Božích.“

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svatě do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

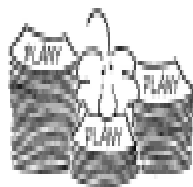
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednámu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

Š. Koutná

&

Farní rada

Zpráva z 1. zasedání nové Farní rady ze dne 13. 01. 2002

V neděli 13. ledna 2002 se poprvé sešla nově zvolená Farní rada. Její první setkání se týkalo hlavně organizačních otázek.

• Organizační záležitosti

Farní rada byla seznámena se stanovami pastoračních rad vydaných pro Litoměřickou diecézi. Farní rada na svém zasedání zvolila svého místopředsedu a zapisovatele. Jako termín setkávání zvolila Farní rada každý druhý čtvrtek v měsíci. Jednání budou začínat v 18:30 na faře a bude z nich opět uveřejněna zpráva ve **Zprávách z farnosti**, na vývěsce a stručný obsah z jednání bude také oznámen v ohláškách v neděli následující po zasedání Farní rady.

• Podnět

Farní rada obdržela jeden písemný podnět, jehož obsahem se zodpovědně zabývala.

• **Spolupráce**

Byli jsme též přizváni k jednání Farní rady z Děčína I. Farní rada toto pozvání přijala.

Na počátku funkčního období nové farní rady vás všechny chceme znovu vybídnout k větší spolupráci s Farní radou. Čekáme na vaše podněty, návrhy a vaše připomínky, které nám pomůžou budovat společnou živou farnost.

Další jednání v naší farnosti proběhne ve čtvrtek 14. února 2002 od 18:30.

Zapsala Zuzana Bumbová

Noví členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Rekapitulace:

Návrh kandidátů: od 18. 11. do 2. 12. 2001.
 Celkem navrženo: 26 kandidátů.
 Volbu přijalo: 12 kandidátů, ostatní buď kandidovat nechtěli nebo nesplňovali podmínky.

Volby: probíhaly od 9. do 23. prosince 2001. Volilo se pomocí obálek, 46 hlasů bylo platných, dalších 46 hlasů bylo neplatných (na obálce nebylo uvedeno jméno voliče - kontrola, zda volič nevolil víckrát).

kandidát	počet získaných hlasů
Musil Antonín	31
Škodová Jaroslava	28
Málek Jiří	21
Koutná Šárka	19
Bumbová Zuzana	17
Kumst Pavel	15
Altnerová Milada	11

Kyler Daniel	8
Menšová Miluše	8
Dušanek Josef	5
Romaňák Daniel	4
Skála Jaromír	3

Jmenováni byli: Bumbová Zuzana
 Kumst Pavel
 Deleg. za farnost Jílové: Holada Jaroslav Ing.
 Deleg. za farní Charitu: Vopatová Ladislava
 Uvedení do funkce: 6. ledna 2002
 1. zasedání farní rady: 13. ledna 2002

R. S.

Pouť do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.
 Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002	3. února	3. března	7. dubna
5. května	2. června	7. července	4. srpna
6. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 12 Kč – levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

Poslední setkání rodin se uskutečnilo na naší faře 17. ledna. Paní Škodová si připravila povídky o panu Hakenovi a paní Šafránkové. Jedná se o známé kulturní postavy. I ostatní vzpomněli na své zážitky s těmito, ale i s jinými významnými osobnostmi.

Příští setkání bude 21. února (od 20:00) na faře v Křížové ulici. O program se postará rodina Kozlíkova.

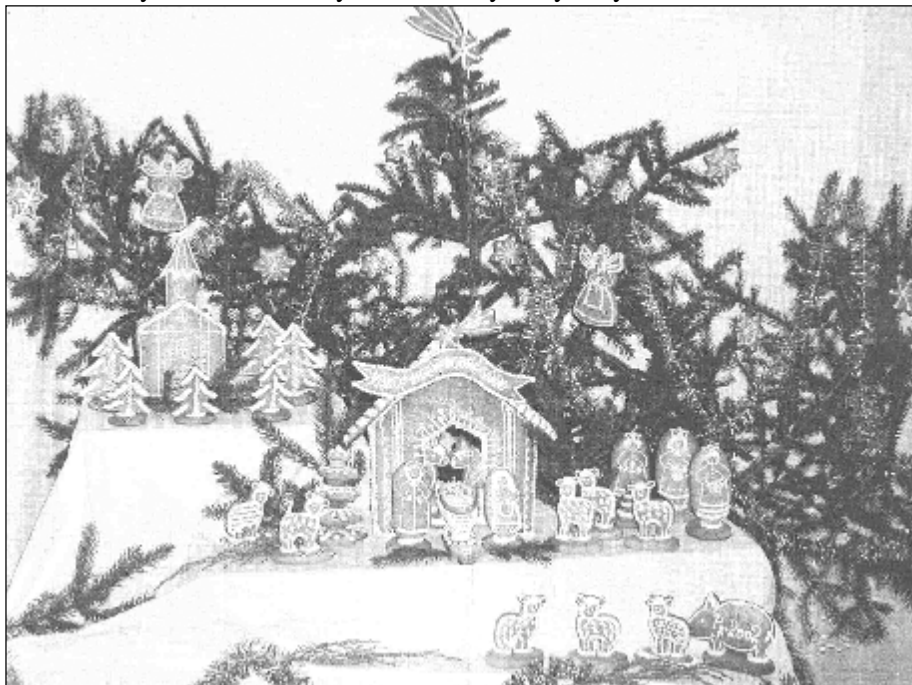
kol.

Voňavé Vánoce

Již druhým rokem o Vánocích zdobí náš kostel v Jílovém krásný a voňavý perníkový Betlém. Je to zásluha paní Holadové, která toto dílo vyrábí k potěšení nás všech a zejména dětí.

Její šikovné ruce mají v tomto oboru praxi. Pracuje totiž v Domě dětí v Jílovém a před každými svátky s dětmi ze školy peče a zdobí perníčky. Děti se na to vždy velice těší a rády se chlubí svými výtvy.

Právě postavičky z Betléma dosvědčují, co vše se dá z perníkového těsta vyrobit. A kdo jste i letos propásl toto voňavé dílko, přijďte k nám do Jílového o příštích Vánocích. Myslím, že vás mohu směle pozvat. Vidíte, paní Holadová?!

J. E.

Sněmovní kroužek

V neděli 20. ledna se na naší faře sešlo 9 účastníků sněmovního kroužku.

Diskutovalo se nad tématickými okruhy 8. kapitoly (Politické společenství a mezinárodní řád), okruh 8.2 a 8.5. Jak byste vy odpověděli na položené otázky?

8.2.1 Má ekonomická rada naší farnosti přehled o majetku našeho církevního společenství a jeho využívání?

Ekonomická farní rada (ve svém složení) má vedený přehled o majetku, avšak chybí odbornost, která by dokázala vše patřičně zhodnotit.

8.2.2 Byl našemu společenství vrácen majetek?

Dosud vše vráceno nebylo. Existuje zde majetek, který patřil jezuitům, a protože je zapsán (veden) v tzv. Náboženské matici, vede se nyní soudní vymáhání.

8.2.3 Zřeklo se naše společenství z nějakého důvodu části svého majetku, aby například jeho užívání nezbudilo pochybnost o naší upřímnosti?

O určitých pozemcích nebylo dosud rozhodnuto. Jsou prozatím pronajímány.

8.2.4 Chceme se v otázce financování církve oprostít od státu po vzoru některých malých církví hrazením všech nákladů věřícími?

Tato otázka je stále otevřená, není jednotného názoru. V našem dosavadním zřízení nejsou ještě mnohé otázky kolem postavení církve dořešeny.

8.5.2 Jak se díváme na otázku povinné vojenské služby a jak na její náhradní formu?

Na otázku vojenské služby není jednotný názor:

- část je pro výchovu na obranu státu, pomáhat lidem v nouzi
- rozhodně by volili civilní službu – v desateru je výzva nezabíješ

8.5.3 Rozděluje u nás lidi nepřátelství, opovržení, nedůvěra, rasová nenávisť a nesmiřitelná ideologie?

Přetrvávající ideologické názory minulých let způsobují opovržení a nedůvěru.

8.5.5 Spolupracujeme s nějakými mezinárodními organizacemi? Jakými?

V našem společenství jsou členové hnutí KaP (Křesťan a práce), který má statut pozorovatele při Světovém hnutí křesťanských zaměstnanců se sídlem v Bruselu. Velmi dobrá spolupráce je s křesťanským hnutím KAB-Německo, ACLI-Itálie, Franciscans International (nevládní organizace při OSN). Farní charita, která je napojena na asociaci občanských sdružení NACAB.

Zpracovala S. Š.

Tříkrálová sbírka

Farní charita Děčín děkuje za odvedenou práci všem koledníkům Tříkrálové sbírky, dětem i dospělým. Mezi 3. a 6. lednem chodily po Děčíně 4 kolední skupinky, vedené paní Jaroslavou Škodovou, pány Richardem Hubáčem, Jaromírem Skálou a Jaroslavem Topičem. Za zpěvu koled rozdávaly lidem balené cukříky a malé kalendáře 2002 a vybíraly do zapečetěných pokladniček peníze pro potřeby lidí v tísní. Celkově se sešlo 19 718 Kč. Peníze byly odeslány na tříkrálový účet České katolické charity v Praze, zpět se děčínské charitě vrátí 70 % částky.

Děčín - Podmokly

Obzvláštní dík patří koordinátorce celé akce, paní Soně Šenkové a její kolegyni z obvodu děkanství v Křížové ulici 25, paní Jarušce Skřivánkové.

Děkujeme také oběma děčínským farářům, P. Františku Jiráskovi a P. Pavlu Procházkovi za podporu celé akce, a „zapůjčení“ svých farníků a prostor.

Získané peníze budou děčínskou charitou využity na úhradu nákladů spojených s pomocí lidem v tísní, např. na potraviny pro bezdomovce, kolky na vyřízení úředních žádostí aj..

L. V.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Srpen	5 049 Kč	3 411 Kč	0 Kč	
Září	5 929 Kč	2 652 Kč	2 300 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	9 615 Kč	2 360 Kč	7 100 Kč	Na misie
Listopad	4 711 Kč	1 757 Kč	2 000 Kč	Biblický apoštolát
Prosinec	8 040 Kč	3 715 Kč	1 500 Kč	Na diecézi
Součet	75 338 Kč	26 734 Kč	26 823 Kč	

R. S.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Nejen pro děti

Dobrodružství v Číně a Japonsku

scenáři: o. Pavel
kreslí: br. Tomáš

RODIČE HO POSLALI NA STUDIA DO PARIŽE.

CO Z NĚJ ASI BUDE?

JEDNOU BUDE FRANTIŠEK V BALÍKU!

TO SE NĚKDO UMÍ NARODIT!

TEN UDElá KARIERU!

Jeho MAMA JE PRŮBŮZNA KRALE!

JE MU 22 LET A UŽ JE DOKTOREM.

V PARIŽI SE SEZNAMIL S IGNÁCEM Z LOVLY - ZAKLADATELEM ŘÁDU JEZUITŮ.

FRANTIŠKU MÁŠ PENÍZE, ÚSPĚCH... MÁŠ TAKY NEBE ?

??!

VE ŠPANĚLSKU, NA ÚPATÍ PIRENEJÍ STOJÍ STARÝ HRAD XAVIER. ZDE SE NARODIL 7. DUBNA 1566 VELKÝ APOŠTOL POHANŮ FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

IGNÁČ SEZNAMOVAL SVÉ PŘÁTELE SE SVÝMI PLÁNY.

HOŠI, CHCI VYTVOŘIT PARTU LIDÍ, KTERÍ BUDOU ŽÍT NAPLNŮ PRO BOHA A POMÁHAT LIDEM...

FRANTIŠEK

IGNÁČ

7 PRVNÍCH JEZUITŮ

FRANTIŠEK NAPSAL DOMŮ, ŽE CHCE SVŮJ ŽIVOT ZASVĚTIT BOHU.

TO JE PŘEKVAPENÍ, MÁMO!

NERUPLO MU V BEDNĚ ?

NENÍ SPÍŠ BLÁZEN TEN KDO CELÝ ŽIVOT VĚNUJE PENEZŮM A KARIÉRE?

HRAD XAVIER

V KAPLI NA MONTMARTRU SLOŽILI PRVNÍ JEZUITÉ SVÉ SLIBY BOHU.

SLIBUJETE CHUDOBU, ČISTOTU A POSLUŠNOST ?

ANO!

TAKOVÍ MLADÍ!

PARÍŽ 15. SRPEN 1534

FRANTIŠEK BYL VYSLÁN IGNÁCEM DO DALEKÉ INDIE K POHANŮM...

FRANTIŠKU MÁM PRO TEBE SPECIÁLNÍ ÚKOL. NEBUDE TO LEGRACE !

JÁ TO BERU!

... A NEBYLA TO OPRAVDU LEGRACE. CESTA LODÍ DO INDIE TRVALA NĚKOLIK MĚSÍCŮ - BOŮRE, BEZVĚTRÍ, NEMOCI NA LODI...

EVROPA

INDIE

AFRIKA

BOŽE, ZACHRAŇ NÁS!

BOŽE, TOBĚ SLOUŽIT JE DOBRODŮŽSTVÍ!

ANI NA LODI FRANTIŠEK NEZAHLEL. A ŠTARAL SE O NEMOCNÉ A ZOUFALÉ

GOYA 1542

KONEČNĚ INDIE

A SAMÝ POKAN ! O PANU JEZŮŠI JEŠTĚ NESLYŠELI!

MNOHO TISÍC LIDÍ V INDII PŘIJALO VÍRU A BYLO POKŘTĚNO.

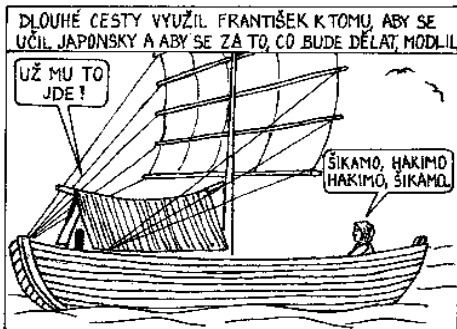
ZŮSTAŇ S NÁMI (NEODJÍZDEJ.)

MUSÍM DÁL

O JAPONSKU SE DOZVĚDĚL OD PORTUGALSKÝCH MOŘEPLAVCŮ.

OTČE, NERADMI VĚH TAM JEJÍT JE TAM NEBEZPEČNĚ.

KDYŽ VY SE, KAPITANE MANDEZA, ODVÁŽÍTE DO JAPONSKU, ABY ROSTLY VAŠE OBCHODY, BYLO BY ŠPATNĚ, KDYBYCH SE TĚM DÁL JET, ABY ROSTLA VÍRA.

NENÍ DŮLEŽITÉ, ZDA ŽIJEŠ DLOUHO, ALE ABYS ŽIL DOBRĚ A NAPLNO!

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F **Setkání varhaníků** - Pravděpodobně prvé setkání varhaníků naší diecéze se bude konat 16. února 2002 v Mostě na faře. Začátek setkání je stanoven na 9:30 a předpokládaný závěr má být v 16:00. Setkání provází P. Miroslav Šimáček, biskupský vikář. O odborné vedení setkání se postará pan Ing. J. Bříza, varhaník v Mostě.
- F **Neokatechumenát** – V neděli 20. ledna 2002 jsme byli při ranní mši sv. pozváni na katecheze pro dospělé i mládež na faru v Křížové ulici (katechisté jsou z Brna z farnosti sv. Jakuba). Prvé setkání bude 21. ledna, další pak pravidelně každou středu a pondělí od 18:00 až do března.

Z farnosti Děčín I

F **Pravidelné akce farnosti v Děčíně I**

- ◆ *Každou 1. neděli* v měsíci (3. února) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
  - ◆ *Každý čtvrtek* od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.
  - ◆ *Každý 1. pátek* v měsíci (1. února) v kostele sv. Václava a Blažeje po večerní mši sv. adorace. Tyto adorace jsou myšleny jako společné pro obě děčínské farnosti a střídají se při nich kněží obou farností.
  - ◆ *Každou 1. sobotu* v měsíci (2. února) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Děčína hl. n. v 9:20 (z Východního n. 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. n. 13:22).
  - ◆ *Každou sobotu* od 18:00 je možnost se zúčastnit (na faře v Křížové ulici) rozjímání nad nedělními liturgickými texty.
- F **Aktuality z farnosti v Děčíně I**
- ◆ Dnes nemám z čeho čerpat, informace nebyly dodány.

- Konal se pohřeb. Zeť pozůstalé se nakloní ke knězi a říká: „Nekropte ji tolik, pane faráři, ať neobživne!“

Posvátná znamení

3. Přírodní symboly

c) Kadidlo

Je vonná pryskyřice z kůry nevelkého stromu *Boswellia sacra*, rostoucího v Arábii a Somálsku. Už v židovských obřadech bylo kadidlo symbolem modlitby (L 140, 2), totiž jeho dým, stoupající k nebi. V chrámu stál zlatý oltář, na němž bylo kadidlo ráno a večer spalováno jako oběť chvály. Dále je symbolem klanění se. Jako o symbolu modlitby hovoří Zj 8, 3-5 (modlitby svatých) a Zj 5, 8 (klanění se 24 starců). Vzdor těmto biblickým obrazům se západní církev bránila užívat kadidla v liturgii, protože bylo kadidlo užíváno v pohanských kultech. Za pronásledování byli křesťané sváděni k odpadu tím, že měli hodit kousek kadidla pod modly nebo obrazy césarů (thurificati).

Teprve po pronásledování, koncem 5. stol. se začalo i zde užívat kadidla při bohoslužbě. Na Východě nebylo těchto zábran. Už Egeria na konci 4. stol. vypráví, že v Jeruzalémě o vigilii před nedělí byly doneseny kadidelnice do chrámu Božího hrobu, nebo bylo předčítáno evangelium o vzkříšení Páně. V Římě, jak bylo zvykem, se při pohřbech kadidlo spalovalo na pánvích s řepným uhlím. V následující době se v bazilikách užívalo buď pánví na podstavcích nebo nádob, pověšených na řetízích před ostatky mučedníků a obrazy. Také hygienický zřetel byl respektován. Ve všedním životě se v antice užívalo kadidla k „dezinfekci“ vzduchu (proto o pohřbech) a k osvěžení nevětraného prostoru. Užívání kadidla přímo v liturgii je ovlivněno ceremonielem jednak dvorským, jednak úřednickým. Bylo právem vyššího státního úředníka, aby před ním bylo kromě světla neseno i kadidlo jako výraz úcty k jeho důstojnosti. Proto při slavné papežské mši v 7. - 8. stol. nesl podjáhen při introitu před papežem thymiamaterium (pánvice s uhlím a kadidlem, jednoduchá nositelná nádoba na řetízích - později k ní přibylo víko). V době Karlovců pod vlivem starozákonním a východním se okušoval oltář, kříž. Na Východě se také okušoval chrámový prostor ke cti Krista ve formě obcházení. Ale má už také lustrativní smysl (zahánění d'ábla), aby prostor byl usmířen, očištěn Bohem. Podobného významu nabylo okušování na Západě při různých svěceních (vody, domů, při pohřbu a svěcení oltáře ap.). Proto je kadidlo, položené na žhavé uhlí, žehnáno křížem. Tyto motivy vedly také k tomu, že podle *Ordo Romanus 5* z poloviny 5. stol. i na Západě se při offertoriu okušovaly obětní dary (v podobě kruhu a kříže), aby se názorně ukázalo, že jsou vyňaty z denního užívání, požehnány a posvěceny, aby byly přijaty Bohem. Podobně se při různých žehnáních užívalo vedle kropení svěcenou vodou také okušování kadidlem. Staršího data je okušování evangeliáře před hlásáním Božího slova. Zde je to úcta, vzdávaná Kristu a symbol líbeznosti jeho nauky, která posluchačům přináší požehnání. Při nešporách na Západě i na Východě se okušuje oltář jako drama-

tizace žalmu 140, 2, starého žalmu lucernaria („Vznes se k tobě má prosba jako obětní kouř“).

Incenzace ve mši je nyní pouze dobrovolná; odpovídá to střízlivosti člověka technického věku a praktickým důvodům: v prostorách příliš malých se častou dříve předepsanou incenzací, presbytář tak zatemnil, že nebylo možno dobře sledovat liturgický děj. Ve vzácných památných chrámech incenzací se znehodnocovaly nástropní fresky i obrazy.

Incenzace lze užít:

1. během vstupního průvodu;
2. na začátku mše k okouření oltáře;
3. v průvodu k evangeliu;
4. před hlásáním evangelia;
5. při offertoriu k okouření obětních darů, oltáře, kněze a lidu;
6. při pozdvihování hostie a kalicha po proměnění (IG 235).

Vkládání kadidla se nedoprovází žádnou modlitbou, kněz je žehná jen křížem (IG 236). Při okouřování obětních darů není předepsán způsob, jakým se děje (forma kruhu a kříže jako dříve).

Doc. ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Slavnosti a svátky

LITURGIE

2.	2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu
13.	2.	Popeleční středa - přísný půst, zač. doby postní
22.	2.	Svátek Stolce svatého Petra, apoštola

Významné dny

11.	2.	Světový den nemocných
22.	2.	Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

14.	2.	Kard. Vlček	jmenován biskupem (1990)
14.	2.	Mons. Cikrle	jmenován biskupem (1990)
23.	2.	Mons. Paďour	jmenován biskupem – koadjutorem (2001)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	16:00	12-17	Marie Jirásková (společensví děvčat)
středa	16:00	8-12	Soňa Šenková

Š e d ě n - P o d m o k l y

čtvrtek	13:45	9-10	Marie Jirásková
čtvrtek	15:00	12-13	Soňa Šenková
čtvrtek	16:00		P. František Jirásek (setkání ministrantů)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 - pout' do Dolního Žlebu
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:45 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - setkání Farní rady
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každý 4. čtvrtek v měsíci od 18:45 - Biblické večery
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek	07:00	
Sobota		16:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
Libouchec	2. Neděle	15:00	Kostele Tří králů
Tisá	4. Neděle	15:00	Kostel sv. Anny

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 24. února 2002, před 1. nedělí v březnu ☿